

Nr 253.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av ett avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter; given Stockholms slott den 6 maj 1932.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 29 april 1932 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett denna dag undertecknat avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, med till avtalet hörande slutprotokoll, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna berörda avtal och slutprotokoll;

dels ock i övrigt bifalla det förslag, om vars framläggande för riksdagen föredragande departementschefen denna dag hemställt.

GUSTAF.

Felix Hamrin.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter.

Konungariket Sverige och Konungariket Danmark hava, för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, överenskommit att sluta avtal angående uppdelning av beskattningsrätten mellan de båda staterna med hänsyn till olika skattekällor.

För detta ändamål hava till fullmäktige utsett:

Hans Maj:t Konungen av Sverige:
Sin Minister för utrikes ärendena,
Hans Excellens Friherre S. G. F. T. Ramel,

Hans Maj:t Konungen av Danmark och Island:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Stockholm,
Greve E. V. S. C. Reventlow,

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Detta avtal är tillämpligt å medborgare i Konungariket Sverige och Konungariket Danmark samt å svenska och danska juridiska personer.

Artikel 2.

Avtalet innehåller bestämmelser allenast rörande direkta skatter.

Med direkta skatter avses i detta avtal skatter, som på grundval av de avtalslutande staternas lagstiftning utgå direkt å nettoinkomst eller å nettoför-

Overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til Undgaaelse af Dobbeltbeskatning vedrørende direkte Skatter.

Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige er, for at undgaa Dobbeltbeskatning vedrørende direkte Skatter, blevet enige om at oprette en Overenskomst angaaende Deling af Beskatningsretten mellem begge Stater med Hensyn til forskellige Skatte-kilder.

I dette Øjemed har til Befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Stockholm,
Greve E. V. S. C. Reventlow,

Hans Majestæt Kongen av Sverige:
Sin Udenrigsminister, Hans Excellence Friherre S. G. F. T. Ramel,

som, efter at have undersøgt hinandens Fuldmagter og fundet dem i god og behörig Form, er blevet enige om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

Denne Overenskomst finder Anvendelse med Hensyn til Statsborgere i Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige samt paa danske og svenske juridiske Personer.

Artikel 2.

Overenskomsten angaar alene direkte Skatter.

Som direkte Skatter anses i denne Overenskomst Skatter, som paa Grundlag af de kontraherende Staters Lovgivning erlægges direkte af Net-

mögenhet, vare sig för statens eller kommuns räkning.

Som direkta skatter anses särskilt:

1. beträffande lagstiftningen i Sverige:

a) statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,

b) kommunal inkomstskatt,

c) kommunal progressivskatt, samt

d) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a) — c) angivna skatterna;

2. beträffande lagstiftningen i Danmark:

a) inkomst- och förmögenhetsskatt till staten,

b) kommunal inkomstskatt,

c) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a) och b) angivna skatterna.

to-Indkomst eller af Netto-Formue, enten for Statens eller Kommunens Regning.

Som direkte Skatter betragtes særlig:

1. vedrørende Lovgivningen i Danmark:

a) Indkomst- og Formueskat til Staten,

b) kommunal Indkomstskat,

c) Skatter og Afgifter, som er lægges paa samme Grundlag som nogen af de under a) og b) angivne Skatter,

2. vedrørende Lovgivningen i Sverige:

a) statslig Indkomst- og Formueskat,

b) kommunal Indkomstskat,

c) kommunal Progressivskat, samt
d) Skatter og Afgifter, som er lægges paa samme Grundlag som nogen af de under a) — c) angivne Skatter.

Artikel 3.

Såframt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet allenast i den av de avtalslutande staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt.

Enskild skattskyldig anses enligt detta avtal bosatt i en av staterna, om han där har sitt egentliga bo och hemvist, eller, därest han icke har sådant bo och hemvist i någon av dessa stater, om han där stadigvarande vistas. Stadigvarande vistelse i ena staten anses föreligga under tid, då den skattskyldige å någon ort inom staten uppehåller sig under omständigheter, av vilka kan slutas till avsikt att vistas där icke blott tillfälligtvis.

Enskild skattskyldig, som icke har sitt egentliga bo och hemvist eller stadigvarande vistas i någon av de avtalslutande staterna men likväl enligt lagstiftningen i dessa stater blir utsatt för dubbelbeskattning, skall vid tillämpning av bestämmelserna i detta avtal anses vara bosatt i den stat, i vilken han äger medborgarskap.

Artikel 3.

Såfremt ikke andet bestemmes i denne Overenskomst, beskattes Indkomst og Formue kun i den af de kontraherende Stater, hvor den skattepligtige anses for at være bosat.

Skattepligtige Personer betragtes ifølge denne Overenskomst som bosatte i en af Staterne, hvis de der har deres faste Bopæl og Hjemsted, eller, saafremt de ikke har saadan Bopæl og Hjemsted i nogen af disse Stater, hvis de stadigt opholder sig der. Stadigt Ophold i den ene Stat anses for at foreligge, naar den skattepligtige opholder sig paa et Sted indenfor Staten under Omstændigheder, af hvilke kan drages den Slutning, at Hensigten er at opholde sig der ikke blot midlertidigt.

Skattepligtig Person, som ikke har sin egentlige Bopæl og Hjemsted eller stadigt opholder sig i nogen af de kontraherende Stater, men alligevel ifølge Lovgivningen i disse Stater bliver udsat for Dobbeltbeskatning, skal ved Anvendelse af Bestemmelserne i denne Aftale anses for bosat i den Stat, i hvilken han er Statsborger.

Juridisk person anses enligt detta avtal vara bosatt i den stat, där styrelsen eller högsta förvaltningen har sitt säte. Emellertid beröras icke härav bestämmelserna i de båda staternas lagstiftning om beskattningsort för oskiftade dödsbon.

Artikel 4.

Skatt å inkomst av fast egendom, belägen i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat.

Artikel 5.

Skatt å inkomst av handel, industri eller annan rörelse eller yrke, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av de båda staterna, utgår, såframt ej i det följande annorlunda stadgas, allenast i denna stat. Finnas fasta driftställen i båda staterna, uppstår vardera staten skatt å den del av inkomsten, som förvärfvas från inom statens område befintligt fast driftställe.

Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, stadigvarande agentur, tillverkningsplats, verkstad, inköps- eller försäljningsställe, varunederlag, gruva eller annan fyndighet, som är föremål för bearbetning.

Som inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag, dock icke inkomst av aktier och likartade värdepapper.

Artikel 6.

Skatt å inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vars verkliga ledning har sitt säte i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat.

Juridisk Person betragtes ifølge denne Overenskomst som bosat i den Stat, hvor Bestyrelsen eller den højeste Ledelse har sit Sæde. Imidlertid berøres herved ikke Bestemmelserne i de to Staters Lovgivning om Beskatningsstedet for uskiftede Dødsboer.

Artikel 4.

Skat paa Indkomst af fast Ejendom, beliggende i en af de to Stater, erlægges kun i denne Stat.

Artikel 5.

Skat paa Indkomst af Handel, Industri eller anden Erhvervs-Virksomhed eller Næring, som udøves fra fast Driftssted i en af de to Stater, erlægges, saafremt ikke andet bestemmes i det følgende, kun i denne Stat. Findes faste Driftssteder i begge Stater, oppebærer hver Stat Skat paa den Del af Indkomsten, som erhverves fra Driftsstedet indenfor den paa-gældende Stats Omraade.

Som fast Driftssted betragtes Plads, paa hvilken der findes særligt Anlæg eller er vedtaget særlige Bestemmelser for stadigt Brug ved Virksomhedens Udøvelse, saasom Plads, hvor Foretagendet har sin Ledelse, Kontor, Filial, stadigværende Agentur, Produktionssted, Værksted, Indkøbs- eller Salgssted, Vareoplæg, Grube, Stenbrud eller lignende, som er Genstand for Bearbejdelse.

Som Indkomst af Erhvervs-Virksomhed betragtes ogsaa Indkomst som Medejere af Forretningsforetagender, dog ikke Indkomst af Aktier og lignende Værdipapirer.

Artikel 6.

Skat paa Indkomst af Forretningsforetagender, bestaaende i Udøvelse af Søfart eller Luftfart, hvis virkelige Ledelse har sit Sæde i en af de to Stater, erlægges kun i denne Stat.

Artikel 7.

För förmögenhet, bestående av fast egendom i en av de båda staterna eller tillbehör till sådan egendom, utgår skatt allenast i denna stat.

För förmögenhet, bestående av företag för utövande av handel, industri eller annan rörelse eller yrke, utgår skatt allenast i den stat, vilken enligt bestämmelserna i detta avtal skatt å inkomst av samma förmögenhet tillkommer.

Artikel 8.

För diplomatiska, lönade konsulära och med dessa likställda representanter för vardera av de avtalslutande staterna skola gälla följande särskilda bestämmelser. Dessa representanter, såvitt de äro ämbetsmän till yrket, och dem tilldelade befattningshavare samt i nämnda ämbetsmäns eller befattningshavares tjänst anställda personer, för så vitt de ej äro medborgare i anställningslandet, påföras direkta skatter i anställningslandet allenast såvitt angår i artiklarna 4, 5 och 6 angivna inkomster och i artikel 7 omförmäld förmögenhet; i övrigt förbehålles beskattningen hemlandet.

Olönade konsulärer, som äga medborgarskap endast i den stat de representera, påföras icke direkta skatter i anställningslandet för förmåner, vilka av dem åtnjutas såsom ersättning för deras konsulära verksamhet; denna beskattning förbehålles hemlandet.

Artikel 9.

Den stat, i vilken den skattskyldige anses vara bosatt, må vid bestämmande av skatten använda den skattesats, som skulle hava tillämpats, om även inkomst och förmögenhet, som enligt föreskrifterna i detta avtal äro i beskattningshänseende förbehållna den andra staten, tagits till beskattning i förstnämnda stat.

Artikel 7.

Formue, bestaaende af fast Ejendom i en af de to Stater eller Tilbehør til saadan Ejendom, beskattes kun i denne Stat.

Formue, bestaaende i Foretagender til Udøvelse af Handel, Industri eller anden Erhvervs-Virksomhed eller Næring, beskattes kun i den Stat, som ifølge Bestemmelserne i denne Overenskomst er berettiget til at kræve Skat af Indkomsten af samme Formue.

Artikel 8.

For diplomatiske, lønede konsulære og med disse ligestillede Repræsentanter for hver af de kontraherende Stater gælder følgende særlige Bestemmelser:

Disse Repræsentanter, forsaavidt de er faste Embedsmænd, og de dem tildelte Tjenestemænd, samt de i nævnte Embeds- eller Tjenestemænds Tjeneste ansatte Personer, forsaavidt de ikke er Statsborgere i Ansættelseslandet, beskattes kun i Ansættelseslandet, forsaavidt angaar de i Artikel 4, 5 og 6 angivne Indkomster og den i Artikel 7 omtalte Formue; iøvrigt forbeholdes Beskatningen Hjemlandet.

Ulønnede Konsulärer, som alene er Statsborgere i den Stat, de repræsenterer, beskattes ikke i Ansættelseslandet af Fordele, der tilfalder dem som Vederlag for deres konsulære Virksomhed. Denne Beskatning forbeholdes Hjemlandet.

Artikel 9.

Den Stat, i hvilken den skattepligtige anses for at være bosat, maa ved Fastsættelsen af Skatten anvende den Skattesats, som skulde have været bragt til Anvendelse, hvis ogsaa Indkomst og Formue, som ifølge Forskrifterne i denne Overenskomst kun maa beskattes i den anden Stat, var inddraget under Beskatning i førstnævnte Stat.

Artikel 10.

Kan skattskyldig visa, att av beskattningsmyndigheterna i de avtalsslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört dubbelbeskattning, må han häremot göra erinringar hos den stat, som han tillhör. Anses erinringarna grundade, kan denna stats högsta finansmyndighet träffa överenskommelse med den andra statens högsta finansmyndighet för att på skäligt sätt undvika dubbelbeskattning.

Artikel 11.

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning och tillämpning, kunna de högsta finansmyndigheterna i de båda avtalsslutande staterna träffa särskilda överenskommelser.

Artikel 12.

De avtalsslutande staterna förbinda sig att överlämna åt sina högsta finansmyndigheter att träffa skäligt avgörande av varje annan fråga, som, på grund av olikhet mellan de i båda staterna gällande principerna angående skattens utgörande eller eljest, kan, utan att vara uttryckligen reglerad i detta avtal, uppstå beträffande de direkta skatterna.

Artikel 13.

Detta avtal träder första gången i tillämpning beträffande de skatter, som utgå på grund av taxering — i Sverige år 1932 och i Danmark för taxeringsåret 1932/1933 — för kalenderåret 1931 eller de särskilda räkenskapsår, som ligga till grund för dessa taxeringar.

Artikel 14.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla original exemplar på svenska och danska språken, skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Maj:t Konungen av Sverige och för Danmarks del av Hans

Artikel 10.

Kan den skattepligtige paavise, at Bestemmelser, truffne af Beskatningsmyndighederne i de kontraherende Stater, for ham har medført Dobbeltbeskatning, maa han herimod gøre Indsigelse hos den Stat, som han tilhører. Anses Indsigelsen for begrundet, kan denne Stats højeste Finansmyndighed træffe Overenskomst med den anden Stats højeste Finansmyndighed for paa rimelig Maade at undgaa Dobbeltbeskatning.

Artikel 11.

I Tilfælde, hvor Vanskeligheder eller Tvivl opstaar ved denne Overenskomsts Fortolkning og Anvendelse, kan de højeste Finansmyndigheder i begge de kontraherende Stater træffe særlige Overenskomster.

Artikel 12.

De kontraherende Stater forpligter sig til at overlade til deres højeste Finansmyndigheder at træffe rimelig Afgørelse af ethvert andet Spørgsmaal vedrørende de direkte Skatter, som, paa Grund af Forskelligheder mellem de i begge Stater gældende Principer angaaende Skattens Erlæggelse eller iøvrigt, kan forekomme uden at være udtrykkelig reguleret i denne Overenskomst.

Artikel 13.

Denne Overenskomst bringes første Gang til Anvendelse vedrørende de Skatter, som er lægges paa Grundlag af Skatteligningen — i Danmark for Skatteaaret 1932/33 og i Sverige for Aaret 1932 — for Kalenderaaret 1931 eller de særlige Regnskabsaar, som ligger til Grund for disse Ansættelser.

Artikel 14.

Denne Overenskomst, som er affattet i dobbelte Originaleksemplarer paa Dansk og Svensk, skal ratificeres for Danmarks Vedkommende af Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island og for Sveriges Vedkommende med

Maj:t Konungen av Danmark och Island. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Köpenhamn. Avtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och förbliver gällande, så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst åtta månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägningstid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången å de skatter, som utgå på grund av taxering för det år, vars utgång uppsägningen avsett.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas fullmäktige undertecknat avtalet och försett detsamma med sigill.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 6 maj 1932.

FREDRIK RAMEL.
(L. S.)

Rigsdagens Samtykke af Hans Majestæt Kongen af Sverige. Ratifikationsinstrumenterne skal snarest muligt udveksles i København. Overenskomsten træder i Kraft med Udvekslingen af Ratifikationsinstrumenterne og forbliver gældende, saa længe den ikke opsiges af nogen af de kontraherende Stater. Opsigelse skal finde Sted mindst otte Maaneder før et Kalenderaars Udgang. Er dette Opsigelsesvarsel blevet iagttaget, finder Overenskomsten sidste Gang Anvendelse paa de Skatter, som erlægges paa Grundlag af Skatteligningen for det Aar, hvis Udløb Opsigelsen angaar.

Til Bekræftelse herpaa har begge Staters Befuldmægtigede undertegnet Overenskomsten og forsynet denne med Segl.

Som sket i Stockholm, i to Exemplarer, den 6 maj 1932.

E. REVENTLOW.
(L. S.)

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark slutna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter hava undertecknade fullmäktige avgivit följande likalydande förklaringar, som utgöra en integrerande del av avtalet.

1. Angående sådana skattskyldiga, som icke tillhöra någon av de avtalslutande staterna, kunna de högsta finansmyndigheterna i dessa stater från fall till fall träffa särskilda överenskommelser till undvikande av dubbelbeskattning. Därvid skall i synnerhet hänsyn tagas till skattskyldiga, tillhörande sådana stater, vilka träffat avtal med båda de avtalslutande staterna angående undvikande av dubbelbeskattning.

2. Den i artikel 2 av avtalet intagna uppräknigen av direkta skatter avser icke att vara uttömmande.

Tvivelaktiga frågor rörande vilka skatter, som innefattas under avtalet, skola avgöras i samförstånd mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter.

De båda staternas högsta finansmyndigheter skola, så ofta anledning därtill förekommer, utbyta förteckningar över i vardera staten utgående direkta skatter.

3. Med kommuner förstås i detta avtal kommuner av såväl högre som lägre ordning.

4. Såsom direkta skatter enligt detta avtal anses ej värdestegrings-skatter, omsättningsskatter, skatter å samfärdsel eller förbrukning, särskil-

Slutprotokol.

Ved Undertegnelsen af den denne Dag mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige indgaaede Overenskomst til Undgaaelse af Dobbeltbeskatning vedrørende direkte Skatter har undertegnede Befuldmægtigede afgivet følgende enslydende Erklæringer, som udgør en integrerende Del af Overenskomsten.

1. Angaaende saadanne skattepligtige, som ikke tilhører nogen af de kontraherende Stater, kan de højeste Finansmyndigheder i disse Stater fra Tilfælde til Tilfælde træffe særlige Overenskomster til Undgaaelse af Dobbeltbeskatning. Herved skal særlig tages Hensyn til skattepligtige, tilhørende saadanne Stater, som har truffet Overenskomst med begge de kontraherende Stater angaaende Undgaaelse af Dobbeltbeskatning.

2. Den i Artikel 2 af Overenskomsten optagne Opregning af direkte Skatter tilsigter ikke at være udtømmende.

Tvivelsspørgsmaal om, hvilke Skatter der omfattes af Overenskomsten, skal afgøres i god Forstaaelse mellem begge Staters højeste Finansmyndigheder.

Begge Staters højeste Finansmyndigheder skal, saa ofte Anledning dertil forekommer, udveksle Fortegnelser over de i hver Stat gældende direkte Skatter.

3. Ved Kommuner forstaaes i denne Overenskomst Kommuner af saavel højere som lavere Orden.

4. Som direkte Skatter ifølge denne Overenskomst betragtes ikke Værdistigningsskatter, Omsætningsskatter, Skatter paa Samfærdsel eller Forbrug,

da skatter å vinst å lotterier och vad-hållning, arvs- och gåvoskatter samt ej heller i Sverige utgående »bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter» eller motsvarande i Danmark utgående skatter.

Därest i någondera staten införes beskattning av inkomst av kapital vid källan (genom avdrag), skall, intill dess särskild överenskommelse träffas, dylik beskattning ej innefattas under avtalet.

5. Skulle tvivelsmål uppstå om i vilken av de båda staterna enskild skattskyldig har sitt egentliga bo och hemvist, skall denna fråga avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hänsyn skall därvid tagas till i vilkendera staten den skattskyldige kan anses hava centrum för sina intressen, eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Beträffande skattskyldig, som år efter år vanligen under längre tidrymd vistas i den av de båda staterna, där han enligt detta avtal ej anses vara bosatt, kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa skäligt avgörande, i vad mån rätt att beskatta inkomst eller förmögenhet, som i artikel 3 avses, skall tillkomma den andra staten. Hänsyn skall härvid tagas till de tidrymder den skattskyldige vanligen vistas i vardera staten.

6. Inkomst eller förmögenhet, för vilken oskiftet dödsbo i den ena staten beskattas, må ej tillika beskattas hos dödsbodlagare i den andra staten.

Penningfideikommiss samt avlösningssummor för fideikommiss (danska län och stamhus inbegripna) omfattas icke av bestämmelserna i detta avtal, utan skola däri nedlagd förmögenhet och därav härflytande inkomster vara underkastade beskattning efter de i varje stat gällande bestämmelserna. Båda staterna äro ense om att i förekommande fall genom sina högsta finansmyndigheter upptaga förhand-

särlige Skatter paa Lotteri-Gevinst og Væddemaal, Arve- og Gaveskatter samt ej heller i Sverige erlagte Skatter for særlige Fordele og Rettigheder (bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter) eller tilsvarende i Danmark erlagte Skatter.

Saafermt der i nogen af Staterne indføres Beskatning af Indkomst af Kapital ved Kilden (ved Afkortning) skal, indtil særlig Overenskomst træffes, saadan Beskatning ikke indbefattes i Overenskomsten.

5. Skulde Tvivl opstaa om, i hvilken af de to Stater en skattepligtig Person har sin faste Bopæl og Hjemsted, skal dette Spørgsmaal afgøres ved særlig Overenskomst mellem de højeste Finansmyndigheder i begge Stater. Herved skal tages Hensyn til, i hvilken af Staterne den skattepligtige maa anses for at have Centrum for sine Interesser, eller, hvis ej heller dette kan afgøres, til hans Statsborgerforhold.

Angaaende Personer, som Aar efter Aar sædvanlig i længere Tidsrum har Ophold i den af de to Stater, i hvilken vedkommende efter denne Overenskomst ikke kan anses for at være bosat, kan begge Staters højeste Finansmyndigheder træffe rimelig Afgørelse af, i hvilket Omfang den anden Stat skal have Ret til at beskatte Indkomst og Formue efter Reglerne i Artikel 3. Herved skal tages Hensyn til det Tidsrum, den skattepligtige sædvanligvis opholder sig i hver af Staterne.

6. Indkomst eller Formue, af hvilken uskiftet Dødsbo i den ene Stat beskattes, maa ikke tillige beskattes hos de i Dødsboet anpartsberettigede i den anden Stat.

Pengefideikommiss samt Afløsningssummer for Fideikommiss (danske Len og Stamhuse indbefattede) omfattes ikke af Bestemmelserne i denne Overenskomst, men den til saadanne henhørende Formue og de deraf flydende Indkomster, skal være undergivet Beskatning efter de i hver Stat gældende Bestemmelser. Begge Stater er enige om i paakommende Tilfælde gennem sine højeste Finansmyndighe-

lingar om i vilken omfattning och efter vilka grunder skattelindring kan medgivnas innehavare av sådana fideikommiss, för så vitt dubbelbeskattning av dem skulle föreligga.

7. Bestämmelsen i artikel 4 gäller såväl inkomst, som förvärfvas genom den fasta egendomens omedelbara förvaltande och brukande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering samt varje annat slags användning av egendomen ävensom realisationsvinst, som förvärfvas genom icke yrkesmässig avyttring av fast egendom samt av tillbehör, som avyttras i samband med egendomen.

Såsom inkomst av fast egendom betraktas inkomst genom avverkning av skog på egen eller annans mark, så ock inkomst, som må tillkomma avverkaren genom det avverkade virkets forsling till exporthamn och dess försäljning inom riket ävensom genom sådan förädling av virket, som inom riket äger rum annorstädes än å fast driftställe.

8. Till yrke enligt artikel 5 räknas även fritt yrke, såsom vetenskaplig, konstnärlig, litterär, undervisande och uppfostrande verksamhet, så ock verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingenjör.

9. Bestämmelserna i artikel 5 gälla såväl inkomst, som förvärfvas genom omedelbart bedrivande av rörelse, som ock inkomst genom rörelses upplåtelse å annan ävensom vinst genom avyttring av rörelsen eller del därav eller av föremål, som användes i rörelsen.

10. Plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, kommer att överskrida en tidrymd av tolv månader, skall anses såsom fast driftställe i avtalets mening.

Fast driftställe i den ena av de avtalslutande staterna skall ej anses föreligga allenast på den grund, att ett i den andra staten hemmahörande företag i den förra staten har ett dotterbolag eller där upprätthåller affärs-

der at optage Forhandlinger om, i hvilket Omfang og efter hvilke Grundsætninger Skattelempelse kan gives Indehaverne af saadanne Fideikommiss, forsaavidt Dobbeltbeskatning af disse skulde foreligge.

7. Bestemmelsen i Artikel 4 gælder saavel Indkomst, som erhverves ved den faste Ejendoms umiddelbare Anvendelse og Brug, som Indkomst ved Udleje, Bortforpagtning samt enhver anden Slags Anvendelse af Ejendommen, ligesom Realisationsfortjeneste, som erhverves ved ikke erhvervsmæssig Afhændelse af fast Ejendom samt af Tilbehør, som afhændes i Forbindelse med Ejendommen.

Som Indkomst af fast Ejendom betragtes Indkomst ved Fældning af Skov paa egen eller andens Mark, saavel som Indkomst, som maa tilkomme Producenten ved det fældede Tømmers Befordring til Eksporthavn og dets Salg indenfor Riget, ligesom ved saadan Forædling af Tømmeret, som finder Sted indenfor Riget andetsteds end paa fast Driftssted.

8. Til Næring ifølge Artikel 5 regnes ogsaa fri Næring, saasom videnskabelig, kunstnerisk, litterær, undervisende og opdragende Virksomhed, som ogsaa Virksomhed som Læge, Advokat, Arkitekt og Ingeniør.

9. Bestemmelserne i Artikel 5 gælder saavel Indkomst, som erhverves ved umiddelbar Drift af Virksomheden, som ogsaa Indkomst ved Virksomhedens Udleje til en anden, ligesom Fortjeneste ved Afhændelse af Virksomheden eller Del deraf eller af Genstande, som anvendes i Virksomheden.

10. Plads for Byggeföretagende, hvis Udförelse har överskredet eller, saavidt kan forudses, kommer til at överskride en Tidsperiode af tolv Maaneder, skal anses som fast Driftssted i Overenskomstens Betydning.

Fast Driftssted i den ene af de kontraherende Stater skal ikke anses for at foreligge alene af den Grund, at et i den anden Stat hjemmehörende Företagende i den förste Stat har et Datterselskab eller der opretholder Forret-

förbindelser blott genom en fullständig oberoende representant eller genom en representant (agent), som visserligen är stadigvarande verksam för företagets räkning inom den förra staten men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

11. De högsta finansmyndigheterna kunna sluta särskilt avtal för att på skäligt sätt åstadkomma uppdelning av inkomster av handel, industri och annan rörelse i de i artikel 5 första stycket andra punkten avsedda fallen.

12. Med »likartade värdepapper» i artikel 5 sista stycket förstås, såvitt gällande lagstiftning i Sverige angår, lotter i solidariska bankbolag och bevis å andelar i svenska ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Danmark angår, bevis å andelar, som innehavas av kommanditdelägare, intressenter, andelshavare eller andra begränsat ansvariga delägare i förvärvsverksamhet.

Därest på grund av ändring av bestämmelserna i någondera statens lagstiftning angående bolag eller andra sammanslutningar för företags drivande fråga uppkommer om innebörden av uttrycket »likartade värdepapper», kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa särskild överenskommelse härutinnan.

13. Royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas i den av staterna, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

Annan royalty beskattas enligt bestämmelserna i artikel 3.

Såsom royalty anses jämväl periodiskt utgående avgift för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt.

14. Studenter, som allenast i studiesyfte uppehålla sig i en av de avtalslutande staterna, underkastas icke beskattning i denna stat för belopp, som de för sitt underhåll och sina studier mottaga från sina i den andra

ningsförbindelser blot ved en fullständig uafhængig Repræsentant eller gennem en Repræsentant (Agent), som vel er stadigt virksom for Foretagendets Regning indenfor den første Stat, men kun formidler Forretninger uden at være befuldmægtiget til at afslutte Forretninger paa Foretagendets Vegne.

11. De højeste Finansmyndigheder kan indgaa særlig Overenskomst for paa rimelig Vis at tilvejebringe Deling af Indkomster af Handel, Industri og anden Erhvervs-Virksomhed i de i Artikel 5, første Stykke, andet Punkt, tilsigtede Tilfælde.

12. Ved »lignende Værdipapirer» i Artikel 5, sidste Stykke, forstås, forsaavidt den gældende Lovgivning i Danmark angaar, Andelsbeviser, som indehaves af Kommanditister, Interessenter, Andelshavere eller andre ikke fuldt ansvarlige Deltagere i Erhvervs-Virksomhed, samt, forsaavidt den gældende Lovgivning i Sverige angaar, Parter i solidariske Bankselskaber og Beviser for Andele i svenske, økonomiske Foreninger.

Saafrømt der paa Grund af Ændring af Bestemmelserne i en af Staternes Lovgivning angaaende Selskaber eller andre Sammenslutninger i Erhvervsøjemed opstaa Spørgsmaal om Betydningen af Udtrykket »lignende Værdipapirer», kan begge Staters højeste Finansmyndigheder træffe særlig Overenskomst herom.

13. Royalty, som erlægges for Udnyttelse af fast Ejendom eller for Bearbejdelse af Grube, Stenbrud eller lignende, beskattes i den af Staterne, hvor den faste Ejendom, Gruben eller Bruddet er beliggende.

Anden Royalty beskattes ifølge Bestemmelserne i Artikel 3.

Med Royalty ligestilles periodisk Afgift for Udnyttelse af Patent, Mønster eller lignende.

14. Studenter, som udelukkende i Studieøjemed opholder sig i en af de kontraherende Stater, underkastes ikke Beskatning i denne Stat for Beløb, som de til deres Ophold og Studier modtager fra deres i den anden Stat

staten bosatta och där redan skattskyldiga anhöriga.

15. Till undvikande av möjligen uppkommande tvivelsmål uttalas, att bestämmelsen i artikel 8 icke inverkar på rätten att åtnjuta eventuella, längre gående befrielser, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivnas diplomatiska och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådana längre gående befrielser påförande av direkta skatter icke sker i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Vad i artikel 9 stadgas om rätt att tillämpa viss högre skattesats skall beträffande i artikel 8 första stycket avsedd person gälla dennes hemland.

16. Beträffande arvs- och gåvoskatter samt om ömsesidigt bistånd i beskattningsärenden förbehålla sig de avtalslutande staterna att träffa särskild överenskommelse.

17. Med hänsyn till den danska lagstiftningens ståndpunkt att för bosättning under viss tid i Danmark taga till beskattning inkomst, som under föregående år förvärvats, förklara sig de avtalslutande staterna ense därom, att hinder enligt avtalet ej skall anses föreligga för dylik beskattning i Danmark av inkomst, som avses i artikel 3, samt att spörsmålet, huruvida dubbelbeskattning i fråga om dylik inkomst skall anses föreligga, skall enligt avtalet bedömas med hänsyn till om beskattning sker i båda staterna på grund av bosättning under samma tidrymd.

Om en person, som efter den 1 april 1932 flyttar till Danmark från Sverige, inom två år efter flyttningen återflyttar till Sverige, skall Danmark vara berättigat att, utan hinder av bestämmelserna i artikel 3, behålla beskattningsrätten för en tidrymd motsvarande den skattefrihetsperiod, som i Danmark medgivits vid inflyttningen, dock ej längre än till ut-

bosatte og der skattepligtige Slægtninge.

15. Til Undgaaelse af muligt opstaaende Tvivltilfælde udtales, at Bestemmelsen i Artikel 8 ikke indvirker paa Retten til at nyde eventuelle yderligere gaaende Fritagelser, som i Kraft af Folkerettens almindelige Regler er indrømmet eller fremdeles vil blive indrømmet diplomatiske og konsulære Tjenestemænd.

I det Omfang, i hvilket der paa Grund af saadanne yderligere Fritagelser, ikke sker Beskatning i Ansættelseslandet, forbeholdes Beskatningen Hjemlandet.

Bestemmelsen i Artikel 9 om Ret til at anvende en vis, højere Skattesats, skal finde Anvendelse ogsaa med Hensyn til de i Artikel 8 første Stykke omhandlede Personer, forsaavidt angaar Beskatningen i deres Hjemland.

16. Angaaende Arve- og Gaveskatter samt om gensidig Bistand i Skattesager forbeholder de kontraherende Stater sig at træffe særlig Overenskomst.

17. Under Hensyn til den danske Lovgivnings Ståndpunkt, hvorefter Beskatning som Følge af Bopæl sker efter Indkomst, erhvervet Aaret forud for Skatteaaret, erklærer de to Stater sig enige i, at Overenskomsten ikke skal være til Hinder for saadan Beskatning i Danmark af Indkomst, henhørende under Artikel 3, samt at Spørgsmaalet om, hvorvidt Dobbeltbeskatning med Hensyn til saadan Indkomst skal siges at foreligge, skal bero paa, om Beskatning sker i begge Stater paa Grund af Bopæl i samme Tidsrum.

Forsaavidt en Person, som efter 1 April 1932 er tilflyttet Danmark fra Sverige, inden to Aar efter Tilflytningen atter flytter tilbage til Sverige, skal Danmark være berettiget til, uanset Bestemmelsen i Artikel 3, at fastholde Skattepligten for et Tidsrum, svarende til den Periodes Skattefrihed, der blev opnaaet ved Tilflytningen til Danmark, dog ikke udover Udløbet af

gången av det skatteår, varunder återflyttningen till Sverige äger rum.

Skulle tillämpningen av sålunda givna bestämmelser medföra, att den sammanlagda beskattningen i båda staterna kommer att avse inkomstbelopp, som är avsevärt större eller avsevärt mindre än det, som skulle tagits till beskattning, om all inkomst för ifrågavarande period beskattats en gång, kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa särskilda överenskommelser om avvikelser från dessa bestämmelser.

Bestämmelserna i artikel 5 skola ej utgöra hinder för Danmark att, i händelse av skattskyldigs flyttning från Sverige till Danmark, vid den första taxeringen efter flyttningen beskatta honom för sådan inkomst av rörelse, som förvärvats i Sverige före flyttningen, därest ifrågavarande rörelse upphör som följd av flyttningen.

18. Bestämmelserna i artikel 3 skola, såvitt angår beskattning av förmögenhet, ej tillämpas i händelse av skattskyldigs flyttning från den ena staten till den andra, utan vardera staten skall i dylikt avseende äga förfara enligt sin lagstiftning, med mindre de båda staternas högsta finansmyndigheter i särskilda fall överenskomma om undantag.

19. Vardera staten skall vara oförhindrad att i förekommande fall fordra bevis för att dubbelbeskattning i avtalets mening föreligger.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 6 maj 1932.

FREDRIK RAMEL.

det Skatteår, i hvilket Tilbageflyttningen til Sverige finder Sted.

Skulde Anvendelsen af disse Bestemmelser medføre, at den samlede Beskatning i begge Stater omfatter Indkomstbeløb, som er væsentlig større eller væsentlig mindre end det Beløb, som vilde være blevet Genstand for Beskatning, hvis den Paagældendes fulde Indkomst for paagældende Periode var blevet beskattet en Gang, kan de to Staters højeste Finansmyndigheder træffe særlig Overenskomst om Afgivelse fra disse Bestemmelser.

Bestemmelsen i Artikel 5 skal ej være til Hinder for, at Danmark i Tilfælde af en Skatteydners Flytning fra Sverige til Danmark, ved første Skatteansættelse efter Tilflytningen beskatter den Paagældende af Erhvervsindkomst, indtjent i Sverige inden Flytningen, saafremt paagældende Erhvervs-Virksomhed ophører som Følge af Flytningen.

18. Bestemmelserne i Artikel 3 skal, forsaavidt angaar Formuebeskattningen, ej finde Anvendelse ved Flytning fra den ene Stat til den anden, idet hvert Land i saadanne Tilfælde skal være berettiget til at gaa frem efter sin almindelige Skattelovgivning, medmindre de to Staters højeste Finansmyndigheder maatte blive enige om Undtagelser i særlige Tilfælde.

19. Hver af Staterne skal have Ret til i paakommende Tilfælde at kræve Dokumentation for, at Dobbeltbeskatning efter denne Overenskomst foreligger.

Som sket i Stockholm, i to Eksemplarer, den 6 maj 1932.

E. REVENTLOW.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 april
1932.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER,
GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anför efter gemensam beredning med t. f. chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Gyllenswärd:

*Förhand-
lingar mel-
lan Sverige
och Dan-
mark angä-
ende avtal
för undvi-
kande av
dubbelbe-
skattning.*

Under år 1931 upptogs mellan Sverige och Danmark förhandlingar om åtgärder till undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter. Dessa förhandlingar, vilka ägt rum i Stockholm och Köpenhamn, hava förts mellan å ena sidan därtill av Kungl. Maj:t utsedda personer, kammarrättsråden juris doktor C. W. U. Kylenstierna och O. J. Ekeberg, samt å andra sidan representanter för danska regeringen. Enighet har därvid uppnåtts om ett förslag till avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter ävensom rörande ett till avtalsförslaget hörande slutprotokoll. Förslaget till avtal med tillhörande slutprotokoll har av förhandlarna överlämnats till regeringarna för godkännande.

Ett av förhandlarna utarbetat preliminärt förslag till avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, med till avtalet hörande slutprotokoll, av väsentligen samma innehåll som det nu föreliggande förslaget, remitterades den 12 april 1932 för yttrande till *kammarrätten*. Kammarrätten, som funnit sig böra inskränka sin granskning till ett bedömande av förslaget ur företrädesvis skatteteknisk och formell synpunkt, har i utlåtande den 22 april 1932 i huvudsak lämnat detta utan anmärkning.

*Allmänna
synpunkter
rörande av-
talsförsla-
get.*

Avtal av det slag, varom här är fråga, till undvikande av dubbelbeskattning, avse i främsta rummet att undanröja de svårigheter för ekonomiskt utbyte mellan olika länder, som uppkomma på grund av en kumulering av de olika ländernas skatter i vissa fall, där förbindelser mellan länderna förekomma. Det föreliggande avtalsförslaget har genomfört en sådan reglering av hithörande förhållanden, att dylika ogynnsamma verkningar av förekommande dubbelbeskattning i förhållandet mellan Sverige och Danmark torde kunna väntas helt bortfalla. Liksom vid avfattningen av föregående avtal har vid det före-

liggande avtalsförslagets utarbetande en viktig synpunkt varit att i möjligaste mån förekomma, att inkomster eller förmögenhetstillgångar, som eljest skolat underkastas beskattning i endera staten, på grund av avtalets bestämmelser komme att undgå skatteplikt i båda staterna. Sådana luckor i beskattningshänseende medföra olägenheter icke minst genom de möjligheter till kringgående av skatteförfattningarnas bestämmelser, som därigenom uppstå.

I detta sammanhang torde få erinras därom, att Sverige slutit likartade avtal med Tyska riket den 25 april 1928 och med Finland den 16 mars 1931, vilka avtal blivit ratificerade. Det föreliggande avtalsförslaget ansluter sig i sakligt hänseende i väsentliga delar till nämnda avtal. Även från formell synpunkt företer förslaget stora likheter med berörda avtal, i synnerhet med avtalet med Finland. Med hänsyn till särskilda förhållanden hava emellertid i förslaget intagits några bestämmelser, vilka sakna motsvarighet i omförmälda avtal; till dessa bestämmelser återkommer jag senare.

Det förutsättes, att i och för tillämpning av avtalet med Danmark särskilda föreskrifter komma att meddelas på sätt skett beträffande avtalet med Tyska riket genom en kungörelse den 31 december 1928, och såvitt angår avtalet med Finland genom en kungörelse den 30 april 1931. Tillämpningsföreskrifterna rörande avtalet med Danmark torde kunna erhålla en avfattning, som nära ansluter sig till sistberörda kungörelse.

Innehållet i föreliggande avtalsförslag föranleder följande yttrande från min sida:

Artikel 1 i avtalet och punkt 1 av slutprotokollet begränsa avtalets giltighet att närmast avse svenska och danska medborgare samt svenska och danska juridiska personer. Av artikel 3 tredje stycket framgår, att förslaget äger tillämpning å sådana medborgare, även om de ej äro bosatta eller stadigvarande vistas i Sverige eller Danmark. I vad mån avtalet kan gälla skattskyldiga, som ej tillhöra någon av de avtalslutande staterna, framgår av punkt 1 i slutprotokollet.

Artikel 2 i avtalet och punkterna 2—4 av slutprotokollet innehålla bestämmelser angående de skatter, som avtalet avser.

I såväl avtalet med Tyska riket som avtalet med Finland funnos bestämmelser, vilka av olika skäl från avtalets tillämpning undantogo viss beskattning av kapitalinkomster. Motsvarande undantag har ej varit erforderligt i föreliggande avtalsförslag. För den händelse s. k. kupongskatt kommer att införas i den svenska eller den danska skattelagstiftningen, förutsätter emellertid punkt 4 i slutprotokollet, att särskild överenskommelse träffas till undvikande av dubbelbeskattning i dylikt hänseende.

Artikel 3 i avtalet innehåller i första stycket huvudregeln, att beskattning såväl av inkomst som förmögenhet äger rum i den stat, där den skattskyldige är bosatt. Från denna regel meddelas undantag i artiklarna 4—7. Under huvudregeln falla, bl. a., inkomst av tjänst och av kapital, så ock förmögenhet, som ej består av fastighet eller är nedlagd i rörelse. Visst undantag stadgas dock i andra stycket av punkt 6 i slutprotokollet.

Avtalsförslagets huvudsakliga innehåll.

I andra, tredje och fjärde styckena i artikel 3 samt *punkt 5 av slutprotokollet* fastslås innebörden av att en skattskyldig är bosatt i endera staten. Stadgandet att såsom bosatt i en stat räknas den, som där har sitt egentliga bo och hemvist, överensstämmer med svensk rätt (se anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen), vilket jämväl torde kunna sägas om förklaringen av begreppet »stadigvarande bosatt». Därest svensk eller dansk medborgare icke är bosatt eller stadigvarande vistas i någon av staterna, skall han enligt avtalet anses såsom bosatt i den av staterna, där han har medborgarskap. Jämväl de i detta sammanhang meddelade bestämmelserna om juridiska personer kunna utan svårighet anknytas till den svenska lagstiftningens begreppsbestämmingar.

Stadgandet i första stycket av *punkt 6 av slutprotokollet* innebär en avvikelse från svensk rätt så tillvida, att utdelning från danskt dödsbo fritages från beskattning i Sverige (se 38 § 1 mom., 53 § 3 mom. och 67 § kommunalskattelagen samt punkt 4 i anvisningarna till 38 § samma lag ävensom 2 och 3 §§ samt 25 § 2 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt). Enligt andra stycket av berörda punkt undantages från avtalets omedelbara tillämpning viss förmögenhet och inkomst hänförande sig till penningfideikommiss; genom särskilda överenskommelser skall dubbelbeskattning av sådan förmögenhet och inkomst undvikas.

Artikel 4 i avtalet och *punkt 7 av slutprotokollet* ansluta sig till den allmänt vedertagna principen, att skatt för inkomst av fast egendom utgår allenast i den stat, där den fasta egendomen är belägen. Principen utsträcker jämväl till vinster å icke yrkesmässig avyttring av fast egendom samt sådana tillbehör till egendomen, som avyttras i samband därmed.

Inkomst av skogsavverkning å annans mark på grund av särskild upplåtelse behandlas enligt gällande svensk rätt såsom inkomst av rörelse (27 § kommunalskattelagen) men enligt avtalsförslaget — liksom enligt svensk-finska avtalet — såsom inkomst av fastighet. Sistnämnda förhållande föranleder dock i de avsedda tillämpningsföreskrifterna icke någon avvikelse från den svenska lagstiftningens nuvarande rubricering av sådan inkomst.

Artikel 5 i avtalet och *punkterna 8—13 av slutprotokollet* innehålla regler för beskattning av inkomst av rörelse, i vilken beteckning i anslutning till den svenska lagstiftningen ingår inkomst av fritt yrke. Nämnda bestämmelser innebära, att skatt å inkomst av rörelse utgår i den stat, inom vars område företaget har fast driftställe. Definitionen å fast driftställe sammanfaller i huvudsak med den bestämning därå, som givits i 61 § kommunalskattelagen. Frågan i vad mån plats, där entreprenadarbete av större omfattning drivits, skall anses som fast driftställe regleras genom särskilt stadgande i punkt 10 av slutprotokollet. Föreskrifterna i andra stycket av nämnda punkt till bestämmande av i vad mån hållandet av agent skall anses skapa fast driftställe torde ej innebära någon avvikelse från svensk rätt.

Angående beskattning av royalty meddelas i punkt 13 av slutprotokollet särskilda bestämmelser.

Bestämmelsen i tredje stycket av artikel 5 om i vad mån inkomster, som

uppburits från juridiska personer eller andra sammanslutningar, skola i beskattningshänseende behandlas såsom inkomster av rörelse överensstämmer med motsvarande bestämmelse i det svensk-finska avtalet. Den därtill anslutna bestämmelsen i punkt 12 av slutprotokollet innehåller en uppräknig av vad som förstås med värdepapper, som äro likartade med aktier, samt skapar möjlighet att vid behov komplettera denna uppräknig.

Slutligen framhålles, att enligt punkt 9 av slutprotokollet bestämmelserna om beskattning av inkomst av rörelse skola tillämpas å vinst å icke yrkesmässig avyttring av rörelse, del av rörelse eller föremål, som användes i rörelsen.

Artikel 6, som avser beskattning av inkomst av företag för utövande av sjöfart och luftfart, innehåller ett av praktiska hänsyn föranlett undantag från artikel 3 och innebär tillämpning av en princip, vilken i fråga om inkomst av sjöfart vunnit allmän anslutning i internationella avtal.

En specialbestämmelse angående beskattning av vissa understöd åt studenter har intagits i *punkt 14 av slutprotokollet*.

Artikel 7 innehåller vissa bestämmelser angående beskattning av förmögenhet, i huvudsaklig anslutning till motsvarande stadganden om beskattning av inkomst.

Artikel 8 i avtalet och punkt 15 av slutprotokollet innehålla föreskrifter angående diplomatiska, konsulära och särskilda representanters beskattning. Några avvikelser av betydelse från vad i svensk rätt gäller i detta ämne torde ej därigenom föranledas.

Enligt *artikel 9* förbehåller sig vardera staten rätt att vid bestämmande av skattesatsen, såvitt angår skattskyldiga, som i staten äro enligt avtalets mening bosatta, taga hänsyn till den inkomst eller förmögenhet, som i beskattningshänseende är uteslutande förbehållen den andra staten.

I *punkt 16 av slutprotokollet* förbehålla sig staterna att träffa särskild överenskommelse om arvs- och gåvoskatter samt om ömsesidigt bistånd i beskattningsärenden.

Artiklarna 10—12 innehålla vissa kompletterande bestämmelser. Kungl. Maj:t såsom högsta finansmyndighet i Sverige är icke befogad att enligt gällande lagstiftning i allmänhet eftergiva skatt. Kungl. Maj:t synes förden skull böra tillerkännas rätt att till genomförande av överenskommelser mellan de högsta finansmyndigheterna enligt förevarande avtal undanröja taxeringar, vare sig de avse stats- eller kommunalskatter, eller i taxeringarna vidtaga de nedsättningar eller andra ändringar, som erfordras. Sådant medgivande har Kungl. Maj:t erhållit, såvitt angår tillämpningen av de mellan Sverige och Tyska riket samt mellan Sverige och Finland ingångna avtalen.

Bestämmelserna i *punkterna 17 och 18 av slutprotokollet* sakna motsvarighet i de av Sverige hittills avslutade skattetraktaterna. De innehålla föreskrifter, vilka betingas av vissa från de svenska beskattningsprinciperna avvikande föreskrifter i dansk skattelagstiftning särskilt angående beskattning av personer, som flytta till eller från Danmark. Bestämmelserna äro ägnade att förhindra uppkomsten av luckor i beskattningen vid flyttning mellan de båda

avtalslutande staterna. Det förutsättes, att den förut omtalade kungörelsen rörande förevarande avtals tillämpning så avfattas, att avgörandet av sådana speciella frågor, som bliva en följd av de sålunda meddelade undantagsbestämmelserna, i Sverige uteslutande skall ankomma på Kungl. Maj:t.

I syfte att förhindra luckor i beskattningen meddelas jämväl en föreskrift i *punkt 19 av slutprotokollet*. På grund av olikheter i de båda ländernas lagstiftning kunna nämligen — även i andra fall än som beröras av förutnämnda bestämmelser i punkterna 17 och 18 av slutprotokollet — undantagsvis sådana luckor uppkomma, därest avtalets eljest meddelade uppdelningsgrunder i alla avseenden följdriktigt följas. Till förekommande därav medgiver förevarande punkt rätt för vardera staten att i förekommande fall fordra bevis för att dubbelbeskattning i avtalets mening föreligger.

Artiklarna 13 och 14 i avtalet innehålla bestämmelser om avtalets ratifikation och uppsägning samt tiden för avtalets tillämpning.

Departements-
chefen.

Betydelsen av internationella överenskommelser för undvikande av beskattning av samma inkomst och förmögenhet i flera länder blir uppenbarligen större i mån som de olika länderna tillämpa högre skattesatser. Ett fullföljande av arbetet med åstadkommande av dylika traktater har därför, ej minst på grund av den i många länder fortgående stegringen av skatterna, ansetts vara av vikt. Med hänsyn till de livliga förbindelserna mellan Sverige och Danmark måste det anses vara av stort intresse, att ett avtal mellan de båda staterna kommer till stånd. Då det föreliggande avtalsförslaget ej föranleder erinran från min sida, tillstyrker jag dess godkännande.

Föredragande departementschefen uppläser härefter det förslag till avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, med till avtalet hörande slutprotokoll, för vilket han i det föregående redogjort, och hemställer, under erinran, att det torde ankomma på t. f. chefen för utrikesdepartementet att göra framställning rörande undertecknandet, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna berörda förslag till avtal och protokoll.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga närvarande ledamöter instämma, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla.

Ur protokollet:

Olga Görloff.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 april 1932.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Under erinran att Kungl. Maj:t denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet beslutat för Sveriges del godkänna det förslag till avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter jämte tillhörande slutprotokoll, varom enighet vunnits vid i Stockholm och Köpenhamn förda förhandlingar,

hemställer t. f. chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Gyllenswärd, efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga ministern för utrikes ärendena att för Sveriges del underteckna ett avtal i ämnet, jämte tillhörande slutprotokoll, av en mot nämnda förslag svarande lydelse.

Till vad tillförordnade departementschefen sålunda hemställt, däruti övriga närvarande statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

L. Nylander.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 maj
1932.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena:

Sedan Kungl. Maj:t den 29 april 1932 bemyndigat ministern för utrikes ärendena att för Sveriges del underteckna ett avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, med till avtalet hörande slutprotokoll, i överensstämmelse med det förslag, Kungl. Maj:t tidigare samma dag godkänt, har sagda avtal med tillhörande protokoll denna dag blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 29 april 1932 anfört vid anmälan inför Kungl. Maj:t av berörda förslag till avtal och slutprotokoll, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal och slutprotokoll;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtagna ändringar i åtgångna taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

R. Borgström.